

Використана література:

1. Акулов М.Г. Економіка праці і соціально трудові відносини: навч. посіб. / М.Г. Акулов. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 328 с.
2. Процевський О.І. Методологічні засади трудового права: [монографія] / О.І. Процевський. – Х. : ХНАДУ, 2014. – 260 с.
3. Результати аналізу Національного інституту стратегічних досліджень - [Електронний ресурс] - Режим доступу: www.niss.gov.ua.

Стратегічні напрямки розвитку державної податкової політики

Ковальчук В.Г. доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри менеджменту та соціально-гуманітарних дисциплін ХННІ ДВНЗ «Університет банківської справи»,
covveron@ukr.net

Курносів О.В., старший викладач кафедри обліку та оподаткування ХННІ ДВНЗ «Університет банківської справи»,
akurnosov@olko.ua

Гончарук К. А., студентка 6 курсу спеціальності «Адміністративний менеджмент» Національного фармацевтичного університету

У рамках модернізації державного управління Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» передбачає податкову реформу, метою якої є побудова податкової системи, що є простою, економічно справедливою, з мінімальним витрачанням часу на розрахунок і сплату податків та створює необхідні умови для сталого розвитку національної економіки, забезпечує достатнє наповнення Державного і місцевих бюджетів [1].

Останнім часом державна податкова політика, будучи у тісній взаємозалежності від соціально-економічної політики держави потребує подальшого розвитку та удосконалення її механізмів.

Сучасні науковці велику увагу приділяють трансформації вітчизняної податкової політики з урахуванням стратегії майбутньої економічної інтеграції держави до Європейського Союзу [2, с. 134], особливостям гармонізації податкових систем та пріоритетам оподаткування в країнах – «старих» і «нових» членах Європейського Союзу [4, с. 1], значному впливу гармонізації податкових систем на податкову політику [3, с. 1].

Але, найчастіше поза увагою залишаються питання впровадження державної податкової політики на регіональному рівні, які набувають сьогодні всі більшу актуальність. Вони охоплюють комплексний процес, спрямований на приведення змісту державної податкової політики у відповідність з цілями і завданнями соціально-економічного розвитку регіонів при узгодженні інтересів держави, регіонів і платників податків. У сукупності політичних, законодавчих, адміністративних і соціально-економічних відносин це досягається шляхом формування та раціонального використання податкового потенціалу,

збалансованості податкових доходів бюджетів, податкової самозабезпеченості і конкурентоспроможності регіонів, розширення регіональних податкових повноважень, мобільності і адаптивності прийнятих рішень, соціальної орієнтованості оподаткування, контрольованості виконання законодавства про податки і збори, залучення до відповідальності за його порушення.

Формування та реалізація стратегічних напрямів розвитку державної податкової політики неможливо без чіткого визначення критеріїв та кількісних показників, що характеризують стан проведеної державної податкової політики, оскільки ефективність політики в сфері оподаткування має свій прояв через певну оцінку. Дана необхідність обумовлена потребою держави у відстеженні рішень в області управління оподаткуванням, що проводяться, оцінки їх ефективності, виявлення перспективних стратегічних і тактичних пріоритетів при подальшому розвитку.

Практичне втілення державна податкова політика безпосередньо знаходить в національній системі оподаткування, як в основному інструментарії її здійснення. Вона містить такі елементи, як платники податків, їх структура та динаміка, що класифікуються за різними ознаками:

- порядок встановлення, зміни і припинення обов'язків зі сплати податків і зборів;
- принципи встановлення, введення в дію і скасування податків і зборів;
- права і обов'язки податкових органів та інших учасників відносин, які регулюються законодавством про податки і збори;
- податковий контроль і відповідальність сторін, що, безумовно, відображає характер і динаміку державної податкової політики, що проводиться.

Однак дослідження підтверджують, що систематизація та вироблення показників оцінки представляє певну складність з огляду на те, що лише певна частина показників може носити кількісну визначеність, інша частина має лише описово-аналітичну природу.

Сьогодні видається абсолютно логічним розгляд державної податкової політики, що виходить за рамки традиційних фіскальних завдань оподаткування. Причиною тому є здатність оподаткування, незалежно від волі держави, впливати на стимули і мотивації, яким підпорядковані економічні агенти. Завданням держави в такій ситуації стає грамотне управління зазначеним впливом. Реалізується дана задача також за допомогою формування системи заходів у сфері оподаткування. Комплекс заходів, прийнятих в рамках податкової політики будь-якої держави умовно можна розділити на два блоки:

- заходи, спрямовані на регулювання соціально-економічних процесів;
- заходи, спрямовані на збільшення податкових доходів держави.

Серед податкових заходів, спрямованих на підвищення доходів бюджетної системи, які плануються до реалізації в найближчій середньостроковій перспективі, можна назвати наступні:

- Удосконалення оподаткування нерухомого майна фізичних і юридичних осіб. Основною проблемою є об'єднання Державного земельного кадастру та Державного реєстру майнових прав на нерухоме майно, оскільки їх роздільне

адміністрування (відповідно Госгеокадастром та Мін'юстом) неефективне, створює умови для зловживань.

- Індексація ставок акцизів з урахуванням економічної ситуації, яка реально складається. Так, у 2014 і 2015 роках, за деяким винятком, були збережені розміри ставок акцизів, встановлених чинним законодавством про податки і збори. З 2016 року мало місце збільшення ставок акцизів на алкогольну і тютюнову продукцію, нафтопродукти і інші підакцизні товари.

- Заміна податку на прибуток на податок на виведений капітал, що передбачає оподаткування розподілених дивідендів чи прирівняних до них платежів.

Удосконалення податкового адміністрування, зокрема забезпечення залучення до оподаткування осіб, які ухиляються від виконання обов'язків платника податків, в тому числі за допомогою використання схем за участю «фірм-одноденок». Деякі заходи також здійснюються в межах удосконалення контролю за виконанням кредитними організаціями встановлених податковим законодавством обов'язків.

В якості основних стратегічних напрямків розвитку державної податкової політики, можна виділити наступні:

- вдосконалення податкового законодавства та економічних механізмів основних податків;

- скорочення можливостей щодо мінімізації та ухиляння від оподаткування, зокрема, протидія використанню трансфертного ціноутворення;

- підвищення якості та зручності податкового адміністрування;

- розвиток загальної податкової культури громадян;

- розробка методів оцінки ефективності податкової політики;

- розвиток національної податкової системи та податкового законодавства з урахуванням світових глобалізаційних тенденцій як загальноекономічних, так і в сфері оподаткування.

Таким чином, на сучасному етапі розвитку української податкової системи одним з найважливіших завдань державної податкової політики залишається планомірне вдосконалення існуючої системи оподаткування, її підстроювання до вимог економічної ситуації без проведення будь-яких корінних перетворень. Головними завданнями є забезпечення ефективності та стабільності функціонування механізмів податкової системи, забезпечення стабільного рівня надходжень податкових доходів до бюджетної системи в середньостроковій і довгостроковій перспективі. Крім того, необхідно відзначити, що першочерговими, стратегічно важливими напрямками української державної податкової політики регулятивного характеру повинні стати стимулювання інноваційної активності та вдосконалення оподаткування видобутку природних ресурсів.

Використана література:

1. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>. 2. 175.

2. Хомутенко В., Хомутенко А. Стратегічні орієнтири трансформації податкової політики України на шляху до євроінтеграції / с.134-140. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C/ – Назва з екрана.

3. Царенко О.В. Формування інституціональних регуляторів податкового адміністрування в регіоні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.pu.if.ua/depart/Finances/resource/file/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA/20112/%D0%A6%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE.pdf>

4. Юрченко В.В. Сучасні тенденції розвитку та гармонізації податкових систем країн Європейського Союзу. Вектори для України : Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» № 12, 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2651.

Теоретичні аспекти управління фінансовою безпекою підприємства в сучасних економічних умовах

*Ковальчук В.Г., доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри економіки, менеджменту та бізнесу Харківського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи»
covveron@ukr.net*

Жовта А.А., студентка 2 курсу (о.к.р. магістр) спеціальності «Менеджмент» Харківського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи»

Діяльність господарюючих суб'єктів у ринковій економіці обумовлюється насамперед станом їх фінансів, що призводить до необхідності розгляду проблем управління фінансовою безпекою підприємства. Забезпечення стійкого розвитку підприємства, стабільності результатів його діяльності, досягнення цілей, що відповідають інтересам власників та суспільства в цілому, неможливі без розробки та проведення самостійної стратегії суб'єкта господарювання, яка в сучасній економіці визначається наявністю надійної системи його фінансової безпеки. Відсутність цілісного науково-методичного обґрунтування механізмів забезпечення фінансової безпеки підприємств і виявлення чинників впливу на цей процес зумовлює актуальність даної теми.

Теоретико-методологічні та практичні проблеми економічної безпеки підприємства в цілому, та її фінансової складової зокрема, розроблялися в наукових роботах таких закордонних авторів, як М.А. Бендіков, В.Н. Бурков, Н.П. Ващекин, А.П. Градов, Г.Б. Клейнер, М.Д. Медніков, А.В. Колосов, Є.О. Олейников, В.К. Сенчагов, В.В. Шликов, В.І. Ярочкін, та вітчизняних вчених, таких як Б.В. Губський, А.В. Козаченко, Ю.Г. Лисенко, С.Г. Міщенко, В.І. Мунтіян, І.П. Плеєтнікова, Г.А. Пастернак-Таранушенко, В.П. Пономарьов.

Розвиток ринкових механізмів в економіці України, зміна форм та методів державного регулювання діяльності підприємств, зростаючий вплив зовнішнього